

Dialogul sentimentelor...

Florin-Cezar CĂLIN

Aștept de-un timp secunde de mâine,
Când cuibărită tu la pieptul meu.
"Să nu mai strigi la mine: - Măi străine!",
Știind că de acum eu sunt al tău.

Ai decimat tu clipe iluzorii!
(în peștera dorinței l-ai ascuns).
Sau le-ai oprit (chiar dacă-s provizorii)
Ca pe-un mister de nimenea pătruns.

Ai corectat în mine sentimente,
(și amalgam de vise ne-mplinite).
Tratându-le ca pe evenimente,
Ce-au fost ades numai de noi dorite.

Mi-am amintit ieri de un gest anume,
(pe care nu-l făceai decât forțat!).
Tu m-ai strigat dar și mi-ai zis pe nume,
"Iubitul meu! Al dragostei argat!".

Aș vrea să re trăiesc ziua de mâine,
Știind că azi renaști tu chiar în ea.
"- Fii cosânzeana mea, dulce minune!",
Te-am blestemat ca și sentința mea.

Tu foc aprins, lumină-n întuneric,
(ce-ai răscolit în mine amintiri!).
Veghează să nu fie efemerice!
Noianul de dorințe și iubiri.

Brăila, noiembrie 2017